

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/25-15107
Otsuse kuupäev 19.12.2025
Komisjoni koosseis Margus Kingisepp

Tarbija
Kaupleja Inpuit OÜ (11377044)

Tarbija nõue lepingust taganemine ja makstud summa 7942.20 euro tagastamine ning viivise tasumine.

Resolutsioon:

1. rahuldada tarbija lepingust taganemise nõue. Kauplejal tagastada tarbijale ettemaksu summa 7942.20 eurot.
2. alates 16.06.2025 kuni maksekohustuse täieliku täitmiseni tuleb kauplejal summalt 7942.20 tasuda seadusjärgset intressi.

Asjaolud:

Tarbija on pöördunud Tarbijavaidluste Komisjoni (edaspidi komisjon) poole avaldusega.

Komisjon alustas asjas menetlust 04.11.2025.

Avalduse kohaselt tellis tarbija 15.06.2025 kauplejalt e-posti kaudu termopuidust sauna ja suitsukorstna süsteemi.

16.06.2025 tasus tarbija esitatud arve alusel kauplejale 7942.20 eurot.

Enne tellimuse esitamist lubas kaupleja telefonitsi tarneajaks 5-6 nädalat. Lubatud ajal kaupa ei tarnitud.

12.08.2025 küsis tarbija kauplejalt teavet toote tarnimisaja kohta.

Samal päeval ehk 12.08.2025 saadetud vastuses lubas kaupleja tooted tarnida septembrikuus.

18.09.2025 pöördus tarbija uuesti kaupleja poole küsimusega, kas saun jõuab septembris kohale ning sai vastuseks, et saun jõuab kohale novembris.

03.10.2025 ütles tarbija lepingu üles, kuna sauna tarneaeg on veninud ebamõislikult pikaks.

Kaupleja on pakkunud 250 eurot hüvitist tarneaja pikendamise eest, kuid tarbija sellega nõus ei olnud ja taotles 06.10.2025 raha tagastamist.

08.10.2025 tuli kauplejalt vastus, et tagasimakse saab teha 14-21 päeva jooksul.

28.10.2025 teavitas tarbija kauplejat, et raha tagastamise tähtpäev on lähenemas ja juhul, kui tagasimakset ei teostata, siis on ta sunnitud pöörduma tarbijakaitse. Sellele kirjale pole kaupleja vastanud.

Peale viimast kirja oli ka telefonivestlus, kus kaupleja teavitas, et hetkel raha tagasi maksta ei saa. Lubati, et kui ootame veel kaks nädalat, siis makstakse raha kindlasti tagasi.

Kaupleja on andnud tarbijale korduvalt lubadusi kaup üle anda või raha tagastada, kuid ei ole lubadusi täitnud, seetõttu ei nõustu tarbija enam kauplejale täiendavate tähtaegade andmisega.

Tarbija soovib lepingust taganeda ja ostusumma tagastamist.

10.11.2025 edastas komisjoni sekretariaadi ülesandeid täitev Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Amet tarbija avalduse materjalid kauplejale vastamiseks.

Kaupleja vastas tarbija avaldusele 19.11.2025 kirjaga, milles taotleb makse tagastamise pikendust kuni 20.03.2026.

28.11.2025 esitas tarbija kaupleja vastusele oma vastuväited.

Tarbija ei nõustu kaupleja ettepanekuga. 29. oktoobril 2025 toimus telefonivestlus, mille käigus kinnitas kaupleja, et raha tagastatakse kindlasti, paludes seejuures oodata veel paar nädalat. Nüüd on kaupleja teatanud, et tagastamiseks võib kuluda veel kuni neli kuud. Arvestades, et sauna ei ole valmistatud, puudub tarbijal igasugune selgus, kuhu ettemakse summa on kasutatud.

Tarbija on seisukohal, et müüja peab viivitamatult tagastama tellimuse eest makstud summa ning tasuma seadusest tuleneva viivise vastavalt Eesti Vabariigi õigusaktidele.

Enne komisjoni istungit pooled lahenduseni ei jõudnud.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja märgib oma vastuses tarbija avaldusele, et pakkus tarbijale kompensatsiooni toote tarne hilinemisega seoses. Tarbija ei nõustunud sellega.

Tarbijale selgitati, et see on suur summa korraga käibest välja võtta, kui käive on langenud. Kaupleja taotleb makse tagastamise aja pikendust 20 märtsini 2026.a. Siis on kevadhooaeg käes, käibed suuremad ja saab tagasimakse teostada.

Komisjoni põhjendus:

Komisjon, hinnanud kõiki asjaolusid ja tõendeid kogumis, leidis, et tarbija nõue kuulub rahuldamisele.

Komisjon tuvastas esitatud materjalide alusel, et vaidluse osapooled oli sõlminud 15.06.2025 müügilepingu tunnustele vastava lepingu võlaõigusseaduse (VÕS) § 208 lg 1 järgi.

Leping vastab tarbijalemüügilepingu tunnustele VÕS § 208 lg 4 tähenduses.

Komisjon tuvastas, et sõlmitud leping vastab sidevahendi abil sõlmitud lepingu tunnustele VÕS § 52 lg 1 ja 2 tähenduses. Lepingu sõlmimine toimus sidevahendina internetti kasutades. Puuduvad VÕS § 53 lg 2 toodud välistused.

Komisjon kvalifitseeris tarbija nõude selle sisust lähtudes lepingust taganemise nõudena.

Järgnevalt kontrollis komisjon, kas tarbijal esines õiguslik alus lepingust taganeda.

VÕS § 76 lg 1 ja 3 kohaselt tuleb kohustus täita vastavalt lepingule või seadusele. Kohustus loetakse kohaselt täidetuks, kui see on täidetud täitmise vastuvõtmiseks õigustatud isikule õigel ajal, õiges kohas ja õigel viisil.

Komisjon tuvastas asja materjalide alusel, et tarbija on sõlmitud lepingust taganenud 06.10.2025. Kaupleja ei ole taganemist vaidlustanud, lubades makstud summa tagastada 14-21 päeva jooksul.

Komisjon tuvastas, et kaupleja oli jätnud ettemaksu lubatud tähtajal tagastamata.

Kauba üleandmise kohustuste täitmata jätmisega rikkus kaupleja poolte vahel sõlmitud lepingut VÕS § 100 tähenduses. Lepingu rikkumisest tulenevalt on tarbijal õigus kasutada VÕS § 101 toodud õiguskaitsevahendeid.

VÕS § 116 lg 1 kohaselt lepingupool võib lepingust taganeda, kui teine lepingupool on lepingust tulenevat kohustust oluliselt rikkunud (oluline lepingurikkumine).

VÕS § 116 lg 2 p 1 kohaselt loetakse oluliseks lepingurikkumiseks muu hulgas ka see, kui kohustuse rikkumise tõttu jääb kahjustatud lepingupool olulisel määral ilma sellest, mida ta õigustatult lepingust lootis, välja arvatud juhul, kui teine lepingupool ei näinud kohustuse rikkumise niisugust tagajärge ette ja temaga sarnane mõistlik isik ei oleks seda tagajärge samadel asjaoludel samuti ette näinud

VÕS § 116 lg 2 p 4 kohaselt loetakse oluliseks lepingurikkumiseks olukord, kus kohustuse rikkumine annab kahjustatud lepingupoolele mõistliku põhjuse eeldada, et teine lepingupool ei täida kohustusi ka edaspidi.

Komisjon leidis asja materjalide alusel, et kaupleja poolt tähtajaks kauba üle andmata jätmisega jäi tarbija kui kahjustatud lepingupool olulisel määral ilma sellest, mida ta õigustatult lepingust lootis. Sellise käitumisega rikkus kaupleja lepingust tulenevat kohustust oluliselt.

Kaupleja senine käitumine (maksekohustuse rikkumine) annab tarbijale kui kahjustatud lepingupoolele mõistliku põhjuse eeldada, et teine lepingupool ei täida oma maksekohustust ka edaspidi.

VÕS § 116 lg 4 järgi lepingust taganemine kohustuse täitmiseks võlaõigusseaduse §-s 114 nimetatud täiendavat tähtaega andmata ei ole lubatud, kui kohustust rikkunud lepingupool kannaks teise lepingupoole lepingust taganemise korral kohustuse täitmiseks või täitmise ettevalmistamiseks tehtud kulutustega võrreldes ebamõistlikult suurt kahju.

Kaupleja ei esitanud komisjonile tõendeid, millest nähtuks, et ta oleks kandnud tarbija lepingust taganemise tõttu kohustuse täitmiseks või täitmise ettevalmistamiseks tehtud kulutustega võrreldes ebamõistlikult suurt kahju.

Eeltoodust tulenevalt oli tarbijal õigus kaupleja poolse olulise lepingurikkumise tõttu lepingust taganeda.

Lepingust taganemise korral võib VÕS § 189 lg 1 järgi kumbki lepingupool nõuda tema poolt lepingu alusel üleantu tagastamist ning saadud viljade ja muu kasu väljaandmist, kui ta tagastab kõik üleantu. Taganemisest tulenevad kohustused peavad lepingupoolel täitma üheaegselt, kusjuures vastavalt kohaldatakse võlaõigusseaduse §-s 111 sätestatud. Tagastatavalt rahalt tuleb tasuda intressi raha saamisest alates.

Komisjon leiab, et tarbijal on õigus nõuda kauplejalt lepingu täitmiseks tasutud summa suuruses 7942.20 eurot.

Järgnevalt kontrollis komisjon, kas tarbijal on õigus nõuda kauplejalt maksekohustuse rikkumise tõttu viivisintressi.

VÕS § 189 lg 1 järgi lepingust taganemise korral tuleb tagastatavalt rahalt tasuda intressi raha saamisest alates.

VÕS § 103 lg 1 kohaselt võlgnik vastutab kohustuse rikkumise eest, välja arvatud, kui rikkumine on vabandatav. Eeldatakse, et kohustuse rikkumine ei ole vabandatav.

Komisjonile esitatud materjalidest ei nähtu, et kaupleja kohustuse rikkumine oleks vabandatav.

VÕS § 108 lg 1 kohaselt juhul, kui võlgnik rikub raha maksmise kohustust, võib võlausaldaja nõuda selle täitmist.

VÕS § 113 lg 1 kohaselt rahalise kohustuse täitmisega viivitamise korral võib võlausaldaja nõuda võlgnikult viivitusintressi (viivis), arvates kohustuse sissenõutavaks muutumisest kuni kohase täitmiseni. Viivise määraks loetakse võlaõigusseaduse §-s 94 sätestatud intressimäär, millele

lisandub kaheksa protsenti aastas. Kui lepinguga on ette nähtud kõrgem intressimäär kui seadusjärgne viivisemäär, loetakse viivise määraks lepinguga ettenähtud intressimäär.

Komisjonile esitatud materjalidest ei nähtu, et pooled oleksid kokku leppinud intressimäära suuruses lepingus. Seetõttu tuleb viivise arvestamisel lähtuda seaduses toodud intressimäärast.

Võlaõigusseaduse § 94 lõike 1 kohaselt ja Euroopa Keskpanga põhirefinantseerimisoperatsioonidele kohaldatava intressimäära alusel avaldatud intressimäär on alates 01.01.2025 3,15% ja alates 01.07.2025 2,15%, millele lisandub kaheksa protsenti aastas.

Komisjon tuvastas eelnevalt, et tarbija oli teinud kauba eest kauplejale ettemakse summas 7942.20 eurot 16.06.2025. Raha saamisest alates ehk 16.06.2025 kuni maksekohustuse täieliku täitmiseni tuleb kauplejal summalt 7942.20 tasuda intressi ülaltoodud arvestuse alusel.

Otsuse tegemisel lähtus tarbijavaidluste komisjon tarbijakaitseseaduse §-dest 40 lg 1-3; 57; 58.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Margus Kingisepp

/allkirjastatud digitaalselt/